

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815000359
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815000359.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obvinenému D. W., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.3.2016 prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn.: 0T/71/2015 z 3.3.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť obvineného D. W.

z a m i e t a .

odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ, Obvodného oddelenia PZ Prievidza uznesením ČVS: ORP-926/PD-PD-2015 zo dňa 17.8.2015 začal trestné stíhanie a dňa 18.8.2015 uznesením pod tým istým ČVS vzniesol obvinenie D. W. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák.

Postupom prokurátora podľa § 234 ods. 1 a § 204 ods. 1 Tr. por. bola dňa 19.08.2015 na obvineného D. W. podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 17.8.2015 v čase okolo 20,35 hod. v Prievidzi, na Nábrežnej ulici č. 5A, v OC Korzo v predajni Carisma odcudzil bez použitia násilia zo sklenenej vitríny hodinky: 1 ks ICE WATCH typ ICE.NYW.S.S.14 v hodnote 69 eur, 1ks FILLA typ 453-02 v hodnote 99 eur, 1 ks Alpha Saphir typ 285E v hodnote 49,90 eur, 1 ks Breil typ TW0834 v hodnote 49 eur, s ktorými ušiel z predajne, kde bol následne pristihnutý zamestnankyňou a hodinky boli vrátené nepoškodené na predajnú plochu, čím vznikla spoločnosti ZECCHINO s.r.o., Fraňa Mojtu 18, Nitra 949 01, IČO: 46 452 443, škoda vo výške 266,90 eur, napriek tomu, že bol dňa 3.5.2015 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 z.č. 372/1990 Zb. blokom na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 30 eur, č.bloku 13022019 a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 82/2014 zo dňa 4.6.2014, právoplatný dňa 4.6.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

V súvislosti s podozrením zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti bol obvinený D. W. uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0Tp/95/2015 zo dňa 20.8.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3Tp/40/2015 zo dňa 10.09.2015 vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku. Väzba obvineného začala dňa plynúť dňa 17.8.2015 o 20.45 hod. a bola nariadená vykonávať v Ústave na výkon väzby Ilava.

Dňa 25.2.2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 18.2.2016 s písomným sľubom, že povedie riadny život, nebude páchať trestnú činnosť ani sa

vyhýbať úkonom trestného stíhania a dodrží všetky obmedzenia uložené mu súdom. Súčasne žiadal vypočuť H. P. ako dôveryhodnú osobu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 3.3.2016, sudkyňa pre prípravné konanie vypočula obvineného k jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Obvinený uviedol, že žiada o prepustenie z väzby s tým, aby bol prijatý jeho písomný sľub a zopakoval, že povedie riadny život a dodrží všetky obmedzenia, ktoré mu budú uložené súdom.

Obhajkyňa navrhla žiadosti obvineného vyhovieť a za prijatia jeho sľubu ho prepustiť z väzby na slobodu.

Prokurátor navrhol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby zamietnuť, nakoľko dôvody útekovvej, ako aj preventívnej väzby, naďalej trvajú.

Následne sudkyňa pre prípravné konanie uznesením zo dňa 3.3.2016, sp.zn. OT 71/2015 rozhodla tak, že podľa § 72 ods.1 písm.b) Tr.por. v spojení s § 79 ods.3 Tr.por. zamietla žiadosť obvineného D. W. o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 18.2.2016, doručenej súdu dňa 25.2.2016. Podľa § 80 ods.1 písm.b) Tr.por. písomný sľub obvineného neprijala a podľa § 80 ods.1 písm.c) Tr.por. nenahradila väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení proti nemu podal sťažnosť obvinený, ktorú odôvodnil jednak sám, ale i prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch sťažnosti obvinený namietal jednak skutkové zistenia súdu prvého stupňa vo vzťahu k vyhlásenému rozsudku súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 3.3.2016, pričom spochybňuje výpovede svedkýň, ktoré ho majú usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti, ktorú on nespáchal. Taktiež spochybňuje postup sudkyne pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní, keďže táto mu zamietala návrhy na vykonanie dôkazov. Rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu a neprijatý jeho písomný sľub na jej nahradenie, považuje za nezákonné, nakoľko sudkyňa nerozhodla o záruke dôveryhodnej osoby pána P., ktorého už v minulosti pri rozhodovaní o väzbe žiadal vypočuť z dôvodu, aby bola väzba nahradená jeho zárukou ako dôveryhodnou osobou. Obvinený sa tiež domnieva, že sám pán P. podal žiadosť o jeho prepustenie z väzby. Obava, že by pokračoval v trestnej činnosti, resp. dokončil trestný čin, neprichádza do úvahy. Obhajkyňa obvineného sťažnosť zdôvodnila skutočnosťou, že sudkyňa pri rozhodovaní opakovane vôbec nevzala do úvahy žiadosť obvineného o nahradenie väzby prevzatím záruky dôveryhodnou osobou, p. H. P., ktorého predvolania k výsluchu sa obvinený domáhal. Nie je zrejmé, prečo sa touto žiadosťou sudkyňa vôbec nezaoberala a p. P. nepredvolala. Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods.1 písm. c) Tr.por. tento nie je a nikdy nebol daný. Hoci bol viackrát trestne stíhaný, vždy spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a trestnému stíhaniu, alebo trestu, sa nikdy nevyhýbal. V prípade prepustenia z väzby je ochotný riadne plniť a dodržiavať povinnosti a obmedzenia uložené mu súdom. Obvinený žiadal, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil, prijal jeho písomný sľub, alebo väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, alebo prevzal záruku dôveryhodnej osoby a z väzby ho prepustil na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne po tom, čo mu bola vec predložená ako nadriadenému súdu, rozhodol dňa 15.3.2016 na neverejnom zasadnutí o podanej sťažnosti, pričom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie. Vo veci bolo riadne začaté trestné stíhanie, obvinenému bolo v súlade so zákonom vznesené obvinenie pre skutok, pre ktorý napokon bola aj podaná obžaloba a pred rozhodnutím o väzbe bol za prítomnosti svojho obhajcu vypočutý. Čo sa týka splnenia materiálnych podmienok väzby, krajský súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že dôvodnosť trestného stíhania je naďalej daná, pričom podozrenie, že skutok bol spáchaný a tento spáchal obvinený naďalej pretrváva a súčasne skutok, pre ktoré je stíhaný a bola podaná obžaloba vykazuje znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f), ods.3 písm.b) Tr.zák. Uvedenému záveru aj naďalej nasvedčujú i v súčasnom štádiu konania doposiaľ zadovážené dôkazy, najmä výpovede svedkyne a poškodenej P. Q. a F. M., ktoré usvedčujú obvineného zo spáchania skutku a ktoré tiež vypovedali na hlavnom pojednávaní. V súvislosti s námietkami obvineného, ktorý spochybňuje dôvodnosť trestného stíhania, k tomu krajský

súd uvádza, že súd pri rozhodovaní o väzbe vychádza zo zadovážených dôkazov, ktoré nehodnotí v takom rozsahu, ako tomu je pri rozhodovaní o vine, avšak doposiaľ zabezpečené dôkazy však aj podľa názoru krajského súdu v rovine závažného podozrenia a zároveň rozumnej istoty nasvedčujú dôvodnosti trestného stíhania, ktoré je zvýraznené i vyhlásením doposiaľ neprávoplatného rozsudku vo veci, ktorým bol obžalovaný D. W. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Pokiaľ ide o samotné dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm.a/, písm .c/ Tr. por., tieto aj podľa názoru krajského súdu v nezmenenom rozsahu pretrvávajú naďalej, ani krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti odôvodňujúce zmenu alebo zánik dôvodov tzv. útekovej a preventívnej väzby. Jej dôvodnosť v zmysle citovaného ustanovenia § 71 ods.1 písm. a/ a písm.c/ Tr. poriadku je podľa názoru krajského súdu i naďalej daná najmä skutočnosťou, že

obvinený je nezamestnaný, bez stáleho bydliska a prostriedky na živobytie si zabezpečoval prevažne páchaním trestnej činnosti. Doposiaľ bol 9 krát súdne trestaný (z toho 5 odsúdení má zahladených), prevažne za majetkovú trestnú činnosť a to aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Okrem rozsudku, ktorý je súčasťou stíhaného skutku, bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.8.2013, sp.zn. OT 78/13, právoplatným dňa 24.8.2013, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného vyplýva, že ani predchádzajúce odsúdenia a výkon trestu odňatia slobody na obvineného nemali dostatočný vplyv na jeho prevýchovu a nezabránili mu v páchaní činu, z ktorého je aktuálne dôvodne podozrivý. Od predchádzajúceho rozhodnutia o väzbe obvineného (uznesenie sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza zo dňa zo dňa 22.1.2016, sp. zn. OT/71/2015) nenastala žiadna zmena v konkrétnych skutočnostiach zakladajúcich a naďalej odôvodňujúcich dôvody útekovej a preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. a krajský súd nezistil také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zánik dôvodov útekovej a preventívnej väzby obvineného D. W..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom súd prvého stupňa správne skonštatoval nielen pretrvávajúcu dôvodnosť trestného stíhania u obvineného a pretrvávajúce dôvody väzby v zmysle § 71 ods.1 písm.a/, písm.c/ Tr. por., ale napokon aj správny záver, že nahradenie jeho väzby písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka nad jeho osobou i s prípadným uložením primeraných povinností a obmedzení, nemožno vzhľadom na osobu obvineného a opakované nerešpektovania a porušovanie zákona obvineným aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam a uloženým trestom považovať za dostatočné opatrenie, pričom väzba obvineného je i v tomto štádiu trestného stíhania adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

K námietkam obvineného, že sudkyňa pre prípravné konanie nerozhodla o návrhu obvineného na nahradenie väzby zárukou dôveryhodnej osoby (p. P.) krajský súd uvádza, že základným predpokladom pre rozhodovanie o nahradení väzby v zmysle § 80 ods. 1 písm. a/ Tr.por. je ponúknutá záruka dôveryhodnou osobou (...ak záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky...) a až následne postupuje v zmysle § 80 ods.2 Tr.por., podľa ktorého súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie oboznámi toho, kto ponúka prevzatie záruky podľa odseku § 80 ods. 1 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%252380'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a spĺňa podmienky na jej prijatie, s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, ktoré odôvodňujú väzbu; obvineného oboznámi s obsahom záruky. Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že najskôr musí byť dôveryhodnou osobou záruka podaná a až potom môže súd vypočúť takúto osobu, resp. zástupcu záujmového združenia občanov a rozhodovať o nej. Nepochybne na takýto postup nepostačuje len oznámenie obvineného, že označená osoba údajne chce podať záruku za nahradenie väzby, pričom nie je povinnosťou súdu takto označenú osobu predvolávať, ako sa to domnieva obvinený. Opačný výklad by v extrémnom prípade znamenal povinnosť predvolávať osoby podľa ľubovôle obvineného, ktoré ani záruku podať nechcú, alebo sú nezastihnuteľné. Napokon aj bez vypočutia tejto osoby môže súd dospieť k záveru, že takáto osoba nespĺňa podmienky na prijatie záruky. Ak teda v prejednávanej príhode osoba označená (p. P.) nepodala záruku napr. v písomnej forme, (v trestnom spise sa žiadne podanie p. P. nenachádza), nebolo vlastne o čom rozhodovať, pretože reálne záruka podaná nebola. Preto sťažnostné námietky obvineného v tomto smere krajský súd považoval za nedôvodné.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd sťažnosť obvineného podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.